

ה"ט 60200/05/21 - גדי שבתאי, אלן שבתאי נגד אלון יצחקי

בית משפט השלום בעכו

ה"ט 60200-05-21 שבתאי ואח' נ' יצחקי

בפני המבקשים	כבוד השופטת דנה עופר
1. גדי שבתאי	
2. אלן שבתאי	
ע"י ב"כ עו"ד שלומי נעמן	
נגד המשיב	
אלון יצחקי	
ע"י ב"כ עו"ד מיכאל אביטל	

החלטה

1. לפני בקשה למתן צווים על פי חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001.

ניתן צו זמני במעמד צד אחד, והתקיים דיון במעמד שני הצדדים ביום 13.6.21.

2. המבקשים, בעל ואישה, מתגוררים בקיבוץ ראש הנקרה, והמשיב הוא שכנם.

בתצהיר המבקש מס' 1 (להלן: "המבקש") פורטו נסיבות הסכסוך בין הצדדים - סכסוך שכנים שנמשך זה שלוש שנים, ואשר בעניינו מתנהלת גם תביעה אזרחית בבית משפט זה (ת"א 55689-03-21). על פי הנטען בתצהיר המבקש, זמן רב נוהג המשיב לפגוע בפרטיותם, בכך שהוא מתחקה ובולש אחריהם, ואף מצלם אותם. המשיב נוהג להפריע למנוחתם של המבקשים בהשמעת מוסיקה קולנית ורעש חריג של האופנוע שבו הוא נוהג. נטען עוד, כי המשיב איים על המבקש וקילל אותו, וכי התנהגותו של המשיב החמירה לאחר שהמבקשים הגישו נגדו תביעה בבית המשפט. על פי הנטען בתצהיר המבקש, מדובר באיומים ובהטרדות בלתי פוסקים.

עוד נטען בתצהיר המבקש, כי כשלושה שבועות לפני הגשת הבקשה הבחין הוא במשיב כשהוא מצלם אותו באמצעות טלפון נייד, זאת למרות שניתן, בהסכמת שני הצדדים, צו מניעה קבוע האוסר על העמדת מצלמות אבטחה זה לעבר שטחו של זה (ע"א 2557-08-20). טענה נוספת שהועלתה בתצהיר עניינה בפניית המשיב למשטרה בשעת לילה מאוחרת, בטענה כי הוא חושש שהמבקשים מציפים את האדמה מתחת לגדר של המשיב במטרה להפילה. פניית השוטרים לבית המבקש באישון לילה הבהילה אותו מאוד, בשל מצבו הבריאותי ותרופות שהוא מטופל בהן.

לטענת המבקש, לאחר אותו אירוע מתואר הביט בצילומי מצלמות האבטחה וראה כי המשיב הסתובב במהלך הלילה ליד בית המבקשים. עוד נטען, כי המשיב נוהג להבהיל את בנם הקטן של המבקשים, בכך שהוא לוחץ בחוזקה על ידית הגז של האופנוע ואף מביט עליו באופן מאיים.

3. המשיב לא הסכים שיינתן צו כמבוקש (ליתר דיוק - הסכים, ובלבד שהצו יהיה הדדי, ולכך לא הסכימו המבקשים), ולפיכך התנהל דיון בבקשה.

ב"כ המשיב ויתר על חקירתו הנגדית של המבקש, וביקש לדחות את הבקשה. לטענת המשיב, הוא אכן פנה למשטרה לאחר שהבחין במים שזורמים ללא הפסקה אל האדמה שמתחת לחומה המפרידה בין בתי הצדדים, ולאחר שראה בפילר כי שעון המים של המבקשים פועל ללא הפסקה. אירוע זה אינו מצדיק, לטענתו, מתן צו למניעת הטרדה מאיימת.

המשיב נחקר על ידי ב"כ המבקש, ולמעשה הכחיש את כל המיוחס לו, למעט הפנייה למשטרה בעניין המים.

4. אחר הדברים הללו ביקש המבקש להעיד בקצרה, למרות ויתורו של ב"כ המשיב על חקירה נגדית, במיוחד על מנת להגיב לדברים שונים שאמר המשיב בחקירתו על אודותיו. בעדותו אמר המבקש, כי הוא חושש מאוד מהמשיב, עד כדי פגיעה במצבו הנפשי, המצריכה טיפול תרופתי. לדבריו, חששו מהמשיב נמשך שלוש שנים, והוא אינו מרגיש בטוח בביתו. אני מפנה במיוחד לעמוד 13 לפרוטוקול, שורות 5-12.

דיון והכרעה -

5. חוק מניעת הטרדה מאיימת נועד "להגן על אדם מפני פגיעה בשלוות חייו, בפרטיותו, בחירותו או בגופו, בידי אדם אחר שנקט נגדו הטרדה מאיימת או שפגע בגופו", לשון סעיף 1 לחוק.

על פי סעיף 2(א) לחוק מניעת הטרדה מאיימת:

"הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו".

מעצם הגדרתה, הטרדה מאיימת היא כזו הטומנת בחובה שני יסודות, האחד - מבוסס על אירועי העבר, והאחר - צופה פני עתיד. במלים אחרות, הטרדה מאיימת מתקיימת כאשר התקיים בעבר אירוע של הטרדה או איומים, בנסיבות שבהן קיים בסיס להניח, כי האירועים יחזרו בעתיד. תכליתו של הצו על פי החוק היא מניעתית, דהיינו - למנוע מעשי הטרדה כלפי מבקש הצו בעתיד.

6. במקרה שלפניי, השתכנעתי כי התקיימו אירועים של הטרדה מאיימת בעבר, באופן שמקים חשש, שאירועים דומים יחזרו על עצמם בעתיד, וכפי שיפורט להלן:

א. הימנעות המשיב מחקירת המבקש על תצהירו מקימה את ההנחה, כי האמור בתצהיר נכון. המבקש הוסיף והעיד לבקשתו, למרות הימנעות זו, והתרשמתי מעדותו, כי הוא אכן חושש מהמשיב, ואכן סובל מהטרדות חוזרות ונשנות, אשר פוגעות בשלוות חייו.

ב. המקרים שקרו בעבר, כמתואר בתצהיר המבקש, כללו השמעת מוסיקה רועשת, מטרדי רעש שמקים המשיב עם האופנוע שלו סמוך לבית המבקש בכל שעות היממה, ואף צילום המבקש באמצעות הטלפון הנייד של המשיב, כאשר המבקש שוהה בחצרו.

אמנם בתצהירו אין המבקש מפרט תאריכים של כל ההתרחשויות המתוארות בו בפירוט, ואף ניתן היה להבין בדיון כי רבים מהאירועים התרחשו לפני זמן ניכר; אולם התצהיר בכללותו מתאר מערכת יחסים עכורה בין השכנים, שהיא מערכת יחסים נמשכת, מאז תחילתו של הסכסוך ועד היום.

ג. בין הצדדים מתנהל הליך אזורי, אשר באופן טבעי מחריף עוד יותר את מערכת היחסים העכורה ממילא. עצם קיומו של ההליך האזורי מקים, בנסיבות המקרה דנן, את החשש, שאירועי הטרדה יתרחשו בעתיד.

7. **לאור האמור לעיל, אני רואה לנכון להיעתר לבקשה, ולתת צו האוסר על המשיב:**

• **להטריד את המבקשים בכל מקום ובכל דרך.**

• **לאיים על המבקשים.**

• **לבלוש אחר המבקשים, לארוב להם, להתחקות אחר תנועותיהם או מעשיהם, בכל דרך. בכלל זה, נאסר על המשיב לצלם את המבקשים, בכל אמצעי שהוא, כשהם בביתם או בחצרם.**

• **ליצור עם המבקשים כל קשר בעל פה, בכתב או בכל אמצעי אחר.**

תוקפו של צו זה למשך שישה חודשים מהיום.

8. אני רואה לנכון להבהיר, כי אין מקום לדון, במסגרת הנוכחית, בטענות שהעלה ב"כ המבקשים בעניין הפרה של צו קודם.

עם זאת, ראוי לחדד ולהבהיר, כי הצו ההדדי שניתן, בהסכמת הצדדים, לעניין אי הצבת מצלמות אבטחה זה אל עבר חצרו או ביתו של האחר, בעינו עומד, ועל שני הצדדים לכבדו.

9. בנסיבות העניין, על מנת שלא לגרום להחמרה נוספת ביחסי הצדדים, החלטתי שלא לעשות צו להוצאות.

המזכירות תמציא החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ב תמוז תשפ"א, 02 יולי 2021, בהעדר הצדדים.